

NÄSTE, n. 4. 1) En fågels bo. Säges isynn. om större fåglar. *Örnens n. Flyga ur n-t. Taga ungarerna ur n-t.* (Ordspr.) *Hvar fågel lyckor om sitt n.*, hvar och en trifs bäst hemma hos sig. — Säges äfv. stundom i fråga om vilda djur. *Björnens n.* — 2) (fig.) a) Tillhåll för öfvarre, skälmar, bedragare, dåligt folk, liderliga qvinnor. *Ett n. för banditer. Ett liderligt n.* — Bildar sammansättningarna: Rövvarnäste, Krog-näste, m. fl. — b) Litet dåligt hus. *Han bor i ett n. nära tullen.*

NÄSTFÖLJANDE, a. 1. Som följer näst efter, näst i ordningen. *N. dag, rad, kapitel.* — *Syn. Se Näst, 2.*

NÄSTFÖREGÅENDE, a. 1. Som går eller gått näst före. *N. dag.*

NÄSTGRÄNSANDE, a. 1. Som gränsar näst intill. *N. land, provins.* — *Syn. Nästliggande.*

NÄSTINSTUNDANDE, a. 1. Närmast instundande. *N. månad.* — *Syn. Se Näst, 2.*

NÄSTIPP, m. 2. Näsans spets.

NÄSTKOMMANDE, a. 1. Som kommer näst efter. Säges både i fråga om rum och tid. *Det n. ledet i processionen. N. månad.* — *Syn. Se Näst, 2.*

NÄSTLA SIG, v. r. 1. *N. sig i'n*, se *In-nästla sig.*

NÄSTLIDEN, a. 2. neutr. — *et.* Sednast förfluten, tilländalupen. *N-dne månad.* — *Syn. Nästviken. [Nästleden.]*

NÄSTLIGGANDE, a. 1. Närmast liggande, belägen.

NÄSTON, m. 3. 1) Se *Näsljud*, 1. — 2) Ton, liknande ett näsljud.

NÄSTVIKEN, a. 2. neutr. — *et.* Se *Näst-liden.* [Nästviken.]

NÄSTÄPPA, f. 1. Åkomma, då näsan är liksom täppt, så att nässllemmet ej flyter.

NÄSVIS, a. 2. 1) Som i ord eller uppförande tar sig allt för stora friheter emot andra. *En n. människa.* — 2) Som röjer, tillkännagifver näsvishet. *Ett n-t svar, beteende. En n. uppsyn.* — *Syn. (för begge bem.) Djerf, Oförsynt, Oblyg, Tilltagsen, Oförskämd, Närgången, Påflugan.*

A n m. Ordet förmodas af somliga härleda sig från det fordna *Näsevis* (på ett näs boende viking af mindre betydhet än Näsökung, af *Viscr.* höf-ding), med afseende på dessa Näsevisars djerfhet och tilltagsenhet. Sannolikare är dock härledningen ifrån det tyska *nassweis*, hvilket har alldeles samma bemärkelse som det svenska ordet.

NÄSVISHET, f. 3. Allt för stor djerfhet, oblyg tilltagsenhet, hvarmed man tilltalar, bemöter någon. — *Syn. Djerfhet, Oförsynt, Oblyg-het, Tilltagsenhet, Oförskämdhet, Närgångenhet, Påflugan.*

NÄSVISING, m. 2. (fam.) Näsvis människa.

NÄSVIST, adv. Med näsvishet. *Svara n.* — *Syn. Tilltagset, Oförsynt, Oblygt, Oförskämdt, Påflugan, Närgången, Djerft.*

NÄT, n. 5. Af garn bundet redskap af olika storlek och med olika stora maskor, hvilket ut-lägges i sjö eller flod, för att dermed fånga fisk, eller utställas för att fånga vilda djur eller fåglar. *Knyta, binda n. Utställa n. för rofdjur. Lägga ut n.*, utlägga nät i sjön till fiskfångst. (Fig.) *Lägga ut n. för någon*, lägga försåt. *Fånga gös i n.* (Fig.) *Fånga, snärja någon i n-et*, i utlagdt försåt. *Falla i n-et*, låta fånga sig i en snara. *Locka i n-et*, i snaran. *Hon har hon-om i sina n.*, han är fångad i hennes snaror. *Han har fastnat i eget n.*, fallit i den snara han sjelf utlagt. — Bildar flera sammansättin-

gar, såsom: Lagg- ell. Lång-, Skott-, Gädd-, Braxen-, Gös-, Sik-, Löjenät, m. fl. — *Syn. Garn.* — 2) Smärre, af garn bundet redskap att deri lägga eller bära hvarjehanda saker, t. ex. fisk, o. s. v. — 3) Af tråd, silke o. s. v. med små maskor knutet arbete till hvarjehanda behof. *Ett nät af silke omslöt hennes lockar. Bruka n. öfver hästen vid slädäkning.* — 4) (anat.) Tunn och tät väfnad af blodkärl, nerver, o. s. v. *N-et*, en dubbel hinna, genomväfd af fett och blodkärl, liknande ett nät, upptill fäst vid magen, colon och lefvern, nedåt löst utbredd öfver tarmarna. *Malpighiska n-et*, det slags nät, som de färgade vätskorna bilda under öfverhudens genomskinliga yta. — *Ss. N-formig, -formighet, -lik.*

NÄTBINDARE, m. 3. En, som binder fisk- eller jagtnät.

NÄTBINDNING, f. 2. Bindning af fisk- eller jagtnät.

NÄTBRÅCK, n. 3. (kir.) Bråck, bildadt af nä-tet öfver tarmarna.

NÄTGISTA, f. 1. Se *Notgista.*

NÄTHINNA, f. 1. (anat.) 1) Ögats innersta hinna, en ganska tunn, lös och slernaktig utvidgning af den ifrån hjernan kommande synnerven. — 2) Se *Malpighiska nätet* (under *Nät*, 4).

NÄTJA, v. n. 1. (pop.) Fiska med nät. — *Nätjande*, n. 4.

NÄTKAFLE, m. 2. pl. — *kaflar.* Liten smal, glatt kaffe, hvaromkring vid nätbindning maskorna bindas.

NÄTKNYTARE, m. 3. Se *Nätbindare.*

NÄTKNYTNING, f. 2. Se *Nätbindning.*

NÄTKORALL, m. 3. Ett slags korall med nätförmigt genombrutna blad. Retepora.

NÄTMAGE, m. 2. pl. — *magar.* En af de fyra magarna hos Idislande djur, emellan Våmben och Blodmagen.

NÄTNÄL, f. 2. Se *Bindnål.*

NÄTPÅSE, m. 2. pl. — *påsar.* Litet nät (bem. 2) i form af påse.

NÄSTICKNING, f. 2. Stickning af nättyg, som förrättas med tvenne tjocka nålar.

NÄSTSTÄNG, f. 3 pl. — *stänger.* Stång att skjuta ut nät med.

NÄTT, a. 1. 1) Liten, täck och finbildad; li-ten med fina och prydliga former; liten, men fint och prydligt arbetad; liten, men behaglig. *En n. flicka. Ett n. arbete. En n. berättelse. N. stil*, lätt, prydlig och intagande. — *Syn. Småtäck.* — 2) a) Nog liten, nog sparsamt tilltagen. *N. vigt.* — *Syn. Knapp.* — b) (om person) Allt-för hushållsaktig, alltför sparsam. *Hon är allt-för n. emot sitt tjenstefolk.* — *Adv.* 1) Fint, prydligt och med smak. *Ett n. gjordt arbete.* — 2) Alltför sparsamt. *Lefva n. Väga n.*, så att det knappt räcker till. *N. och jemt*, knappt. — *Syn. Knappt.*

NÄTTELDUK, m. sing. 1) Ett slags fint tyg, som fordom väfdes af nässelgarn. — 2) Se *Mus-selin.*

NÄTTET, f. 3. Egenskapen att vara nätt. *Jfr. Nätt*, begge bem.

NÄTTELN, nät-téln, m. 2. Af hår snodt rep, hvarvid ett nät upptill eller nedtill är fäst.

NÄTTING, m. 2. Se *Nejonöga.*

NÄTTYG, nät-tyg, n. 5. Nätförmigt, stic-kadt tyg.

NÖD, f. sing. 1) Tillstånd af lidande, då man i något afseende har högsta behof af hjelp. *Vara i n., i högsta n., i yttersta n. Stor, allmän*